

Excursie Avifauna Groningen langs de Friese Waddenkust

Piet Jager

Op zaterdag 25 september 2010 genoten onder de bezielende leiding van Bauke Koole twaalf vogelaars van Avifauna van een fantastisch mooie dag aan de Friese Waddenkust.

De mooie kust bij de pier van Holwerd

Om 10.00 uur verzamelden we in Groningen in het Hoornse Meer. Gelukkig bleken er net genoeg auto's te zijn. Onderweg in onze auto vond ons groepje aanvankelijk dat 10.00 uur als verzameltijd wel wat aan de late kant was voor echte (whatever that may be) vogelaars, maar na enig nadenken bleek dat hierover was nagedacht. Ons eerste doel, Zwarte Haan, is een zogenaamde HVP, oftewel een hoogwatervluchtplaats (mooi scrabblewoord), en daar aangekomen was het hoogwater en zaten er dus veel vogels relatief dicht bij de dijk. Over de vertrektijd was dus goed nagedacht. Ook het weer was door Bauke uitstekend gepland, want de zwaarste bui kregen we onderweg in de auto. Bij aankomst op de dijk scheen de zon. Alleen de wind had iets minder gekund, maar een beetje afzien is ook op zijn plaats om de beloning van de prachtige natuur vervolgens te ontvangen. Stralende zon, witte wolken en het mooie uitzicht over de Waddenzee waren op zich al een genot, en daarbij kwamen dan nog eens de duizenden

vogels. De Kluut was de vogel van de dag. Zelden zag ik zoveel Kluten bij elkaar. Af en toe gingen ze massaal de lucht in, met een fantastische wit-zwarte schitterende vliegende wolk tot gevolg. Verder volop steltlopers: Bonte en Drieteenstrandlopers, een enkele Kleine Strandloper, enkele Kemp-hanen, en verder veel Bergeenden, Winter-talingen, Krak- en Slobeenden, Smienten en overvliegend vooral Grauwe Ganzen. Tussen al deze soorten schitterden vijf Kleine Flamingo's, met hun roze-rode kleur heel apart in dit landschap. Na een goed uur gewindstraald te zijn, deden we in de auto even de verwarming vol aan, om vervolgens een eindje naar het oosten te trekken naar het prachtige natuurgebied Noorderleegh, een gaaf buitendijks gebied ten noorden van Nije Syl (Nieuwebiltzijl). Noorderleegh: leeg en noordelijk! Opnieuw alleen al een heerlijk landschap om in aanwezig te zijn. Het is bijna toendra-achtig, leeg en verlaten, een enorme ruimte om je heen, vlak, met slenken, kwelders, volop

vogels en een interessante flora. It Fryske Gea laat hier ook paarden rondlopen, wat wel een bijzonder gevoel geeft. Sommige daarvan werden een paar jaar geleden wereldberoemd toen ze door het opkomende water waren ingesloten en zelfs op CNN te zien waren. Bauke legde ons wat van de beheersaspecten uit, over de delicate balans tussen niet laten begrazen en te intensief laten begrazen. Ook hier weer veel steltlopers, enorme zwermen Spreeuwen, driemaal 'tuuterende' Groenpootruiters, Watersnippen, Zwarte Ruiters in de poelen, heel veel Torenavalken, een enkele Buizerd. De ongetwijfeld aanwezige Slechtvalk weigerde zich te tonen ondanks hardnekkig speuren door 26 ogen geholpen door 8 telescopen en 13 verrekijkers. Het doel van onze wandeling was een uitkijkgebouwtje, maar de laatste slenk die we moesten passeren was te groot. De brug lag te ver. Er lag wel een brug *in*, maar geen brug *over*. Hierbij bleek weer een nieuw handigheidje van een telescoop. Je kunt er ook mee peilen hoe diep het water is waar je door moet lopen alvorens de brug te bereiken. Te diep dus. Totdat er een ruige Fries langskwam, met een plunjezak aan een stok, die zijn schoenen en sokken uittrok, zijn broek oprolde en pontificaal door het diepe water de brug bereikte, hem overstak, aan de overzijde hetzelfde in omgekeerde

volgorde deed, en nadat hij zich weer had aangekleed verder de vlakte op zwalkte. Hij scheen hier al 64 jaar te komen. Na wat aarzelen besloten wij Grunningers maar op onze schreden terug te keren en terug te wandelen, onderweg nog een Veldleeuwrik bekijkende.

Vervolgens weer de auto's in en op weg naar de pier van Holwerd. Dit was onze laatste stop, en ook hier weer genieten, vooral aan de oostkant waar het licht nog heel mooi opstond. Een enkeling raakte zo enthousiast dat hij dubbel begon te zien en in de verte zelfs twee veerboten meende te ontwaren. Verder zagen we Zwarte Sterns, Visdiefjes in de lucht, op het Wad Tureluurs, Bontbekplevieren, Kanoeten, talloze Bontjes, Steenlopers, Bergeenden, Wulpen, een jagende Blauwe Kiekendief en meer. Een pieper met wat minder streping op de rug nabij de oever van het water bleek inderdaad ... een Oeverpieper. Nadat we ook hier een goed uur van het landschap en de vogels hadden genoten, was het einde van de excursie aangebroken. Tegen half zes waren we terug in Groningen, met weer een prachtige ervaring in de natuur rijker, en een lijstje met circa 60 vogelsoorten. Over ongeveer zes weken weer op pad, naar de Kraanvogels in Duitsland. Dat wordt vast ook weer geweldig.

De brug in het water en de Friese diehard – Noorderleegh – 25 september 2010

FOTO: PIET JAGER